

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Timofci Vladimir
Judecători - Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de Circumscripție Cahul - Tomița Mihail și de către partea vătămată Maximov Anatolie prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 26 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Onilov Sergiu xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 27.02.2017-21.12.2018;
2. Instanța de apel: 05.02.2019-26.11.2019;
3. Instanța de recurs: 21.02.2020- 03.06.2020.

Asupra recursului ordinar, în cauză în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Cimișlia sediul central din 21 decembrie 2018 Onilov Sergiu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal, la 3 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, în baza art.189 alin.(5) Cod penal la 12 ani închisoare, în penitenciar de tip închis.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, i s-a stabilit lui Onilov Sergiu pedeapsa definitivă în formă de închisoare pe termen de 12 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

A fost soluționată soarta corpului delict.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de Maximov Anatolie și s-a dispus încasarea de la Onilov Sergiu în beneficiul lui Maximov Anatolie prejudiciul cauzat prin infracțiune în sumă de 1.500 euro în valută națională, conform cursului valutar al Băncii Naționale a R. Moldova în momentul executării;

S-a dispus încasarea de la Onilov Sergiu în beneficiul lui Maximov Anatolie prejudiciul moral cauzat în sumă de 50.000 lei.

1.2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Onilov Sergiu la 04.04.2016, aproximativ între orele 08:00-09:00, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Onilov Vladimir, având scopul dobândirii prin șantaj a bunurilor altei persoane, aflându-se în xxxxx, sub un pretext inventat, l-au ademenit pe Maximov Anatolie într-o casă de locuit, unde ambii l-au privat de libertate timp de două ore pe Maximov Anatolie și, amenințându-l cu aplicarea violenței fizice și cu moartea, i-au interzis

ultimului să părăsească locuința în care se aflau și l-au impus, sub aceleași amenințări, să scrie personal o recipisă precum că le este dator cu bani în sumă de 1.500 euro și 100.000 lei, în caz contrar o să transmită unele știri defăimătoare despre acesta unor surse mass-media, fixând un termen de transmitere a banilor estorcați până la finele aceleiași zile. Ulterior Maximov Anatolie, fiind sub presiunea amenințărilor lui Onilov Sergiu și Onilov Vladimir, în aceeași zi a transmis acestora o parte din bani și anume suma de 1.500 euro, care conform cursului valutar al BNM constituia suma de 33.568,8 lei, fiind preîntâmpinat totodată, că în cazul adresării sale la organele de drept, amenințările aduse vor fi realizate.

2. Sentința menționată a fost atacată cu *apel* de către procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Buțenco Alexei și avocatul Cușnir Iurie în interesele inculpatului Onilov Sergiu.

2.1 În motivarea apelului procurorul a invocat că, sentința este ilegală în partea ce ține de stabilirea pedepsei în cazul unui concurs de infracțiuni. Instanța corect a stabilit pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte, însă la aplicarea pedepselor în cazul unui cumul parțial de infracțiuni, nu a ținut cont de prevederile art.84 alin.(1) CP, și anume la stabilirea pedepsei definitive pentru concurs de infracțiuni nu a aplicat cumul parțial al pedepselor aplicate și definitiv i-a stabilit 12 ani închisoare, cum a fost stabilit pentru una din infracțiuni. În cazul dat instanța trebuia să stabilească o pedeapsă definitivă mai mare de 12 ani.

În apelul declarat procurorul a solicitat casarea în partea aplicării pedepsei pentru concurs de infracțiuni, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Onilov Sergiu în baza art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal să-i fie stabilit 3 ani închisoare, în baza art.189 alin.(5) Cod penal - 12 ani închisoare, și prin aplicarea prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial de pedepse – pedeapsa definitivă 13 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

2.2 În motivarea apelului apărătorul a invocat, că instanța de judecată incorect a apreciat probele administrate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor de judecată. În acțiunile lui Onilov Sergiu nu se prevăd elementele infracțiunilor imputate, fapt confirmat prin declarațiile lui Onilov Sergiu și părții vătămate Maximov Anatolie. Din materialele cauzei rezultă, că în acțiunile lui Onilov Serghei lipsește latura obiectivă a infracțiunii, deoarece el nu a lipsit de libertate pătimitul și nu a întreprins careva acțiuni care să caracterizeze acest fapt. Șantajul este format din două acțiuni de sine stătătoare legate între ele - cerință și amenințarea. Șantajul se consumă din momentul înaintării cerinței însoțite de amenințare, indiferent de faptul dacă infractorul și-a atins scopul sau nu, însă în acțiunile lui Onilov Sergiu nu au fost dovedite careva cerințe patrimoniale care să fie însoțite de amenințări. După aprecierea probelor și încadrarea juridică a acțiunilor vinovaților pe episoade, instanța la motivarea sentinței urmează să argumenteze concluzia generală privind volumul învinuirii dovedite în total în privința fiecărui inculpat, lucru care nu a fost făcut de instanță, deoarece ultima doar a menționat actele procesuale îndeplinite de organul de urmărire penală și nu s-a expus prin ce anume aceste acte demonstrează vinovăția și ce anume din învinuirea adusă. Nu au fost acumulate probe pertinente și concludente, care

ar demonstra vinovăția lui Onilov Sergiu în săvârșirea infracțiunilor imputate. În acțiunile sale lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate, și anume latura obiectivă și subiectivă, deoarece nu a existat intenția directă de a săvârși infracțiunile, și nici scopul de profit, el a dorit doar ca Maximov A. să-și ceară scuze pentru actele petrecute cu soția sa, nu a pretins careva bani, nu l-a privat de libertate pe pățimit, nu l-a amenințat pe ultimul cu violență, acțiuni ce au fost puse la cale și îndeplinite doar de fratele său Onilov Vladimir, care a profitat și de cei 1.500 euro și a insistat de a i se mai achita careva sume de bani.

A solicitat apărarea casarea sentinței Judecătoria Cimișlia din 21.12.2018, și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Onilov Sergiu să fie achitat, iar acțiunea civilă să fie respinsă.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 26 noiembrie 2019, au fost admise apelurile declarate de procuror și de avocatul Cușnir Iurie, casată parțial sentința, în latura penală în partea stabilirii pedepsei, și în latura civilă în partea soluționării pretențiilor de reparare a prejudiciului moral cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte prin care lui Onilov Sergiu, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.189 alin.(5) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa în formă de închisoare pe termen de 11 (unsprezece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Onilov Sergiu, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.166 alin.(2) lit.d) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa în formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, inculpatului Onilov Sergiu i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 11 (unsprezece) ani și 5 (cinci) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a dispus încasarea din contul lui Onilov Sergiu în beneficiul părții vătămate Maximov Anatolie 10.000 (zece mii) lei, în contul reparării prejudiciului moral.

A fost soluționată soarta corpului delict.

În rest, prevederile sentinței au fost menținute.

3.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, că la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și just a făcut concluzia că faptele penale reținute în culpa inculpatului Onilov Sergiu din 04.04.2016, au avut loc și au fost săvârșite de către acesta în circumstanțele descrise. La momentul judecării cauzei și pronunțării sentinței instanța de fond corect a calificat infracțiunile pe art.166 alin.(2) lit. b) Cod penal, conform indicilor calificativi: „*privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, săvârșită de două persoane*” și pe art.189 alin.(5) Cod penal, conform indicilor calificativi: „*șantajul, adică cererea de a transmite bunurile proprietarului, amenințând cu violență persoana, cu răspândirea unor știri defăimătoare despre aceasta, săvârșită de două persoane, prin amenințarea cu moarte, urmată de dobândirea bunurilor cerute și în proporții mari*”.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101

Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și anume prin: - declarațiile părții vătămate Maximov Anatolie (f.d.55-57 vol. II);- declarațiile martorului Maximov Angela (f. d. 68-70 Vol. II); - declarațiile martorului Burdujan Mihail (f.d.64-66 Vol. II); - declarațiile martorului Lungu Ion (f.d. 85 Vol. II); - procesul-verbal de sesizare din 12.04.2016 (f.d.10 vol. I); - corpul delict - recipisa întocmită de Onilov Sergiu din 04.04.2016, cu conținutul: „eu, **Onilov Sergiu n-am nimic împotriva lui Maximov Anatolie, mi-a întors datoria de 1.500 euro**”. (f.d.17, 19 vol. I); - procesul-verbal de examinare a documentelor din 12.04.2016, prin care a fost examinată recipisa scrisă de Onilov Sergiu (f.d.18 vol. I); - procesul-verbal de ridicare din 13.04.2016, prin care de la partea vătămată Maximov Anatolie a fost ridicat telefonul mobil de model „Sony” (f.d.20-21 vol. I); - procesul-verbal de examinare a telefonului de model „Sony” și conținutul mesajelor parvenite la 21.02 (f.d.22-24 vol. I); - procesele-verbale de recunoaștere a persoanei din 13.04.2016, din care rezultă că partea vătămată Maximov Anatolie i-a recunoscut după fotografie pe Onilov Sergiu și pe persoana care s-a prezentat cu numele Vasile și l-a amenințat cu răfuiala fizică și moartea (f.d.28-29 vol. I); - procesul-verbal de ridicare de la partea vătămată Maximov Anatolie a discului optic CD-R „Artex” (f.d.31-32 vol. I); - procesul-verbal de examinare din 06.05.2015, a discului CD-R cu capacitatea de 700Mb/80 min. cu denumirea „Artex”, pe care sunt plasate 11 discuții purtate de Maximov Anatolie cu Onilov Vladimir și mesaje-text expediate de Onilov Vladimir (f.d.33-41 vol. I); - procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice din 18.07.2016 ridicate de la companiile de telecomunicații SA „Moldcell”, SA „Orange”, SA „Moldtelecom” (f.d.49 vol. I); - procesul-verbal din 17.05.2016 privind examinarea înregistrărilor comunicărilor telefonice purtate de Onilov Sergiu prin intermediul telefonului mobil cu Onilov Vladimir, în perioada 20.04.2016 - 22.04.2016 (f.d.66-67 vol. I); - discul optic CD-R cu înregistrarea audio a discuției pertinentă dintre Onilov Vladimir și Onilov Sergiu (f.d.67 vol. I).

Totodată instanța de apel a constatat că, instanța de fond incorect a stabilit pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni, aplicând eronat prevederile art.84 alin.(1) Cod penal, și eronat a soluționat pretențiile de reparare a prejudiciului moral, astfel încât se relevă necesitatea de a casa sentința instanței de fond în partea stabilirii pedepsei, și în latura civilă în partea soluționării pretențiilor de reparare a prejudiciului moral.

Prima instanță neargumentat a aplicat diferit criteriile de individualizare a pedepselor inculpatului Onilov Sergiu pentru fiecare infracțiune în parte, astfel că pentru infracțiunea prevăzută de art.166 alin.(2) lit. b) Cod penal i-a stabilit pedeapsa la limita minimă, iar pentru infracțiunea prevăzută de art.189 alin.(5) Cod penal i-a stabilit pedeapsa mai aspră decât cea de la limita minimă, fără a aduce vreo explicație acestei diferențieri.

Prima instanță nu s-a expus asupra corpului delict telefonul mobil „Sony” xxxxx, ridicat de la partea vătămată Maximov Anatolie.

Instanța de apel, raportând argumentele invocate în apelul depus de avocatul Cușnir Iurie în interesele inculpatului Onilov Sergiu în temeiul căruia se invocă achitarea acestuia de comiterea faptelor infracționale, a constatat că aceste alegații sunt combătute de întregul sistem de probe cercetat mai sus și apreciat prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, și care succesiv coroborează între ele, demonstrând vinovăția inculpatului Onilov Sergiu în săvârșirea infracțiunilor imputate.

Colegiul judiciar a considerat că, instanța de fond a conchis în mod justificat că totalitatea probelor cercetate demonstrează cert vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.166 alin.(2) lit.d) și art.189 alin.(5) Cod penal, și în mod întemeiat a apreciat critic declarațiile inculpatului Onilov Sergiu, ca fiind o versiune ce reflectă tendința de a se apăra și a evita răspunderea penală.

Colegiul judiciar a atestat că, prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă, cât și latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art.166 alin.(2) lit.b) Cod penal, a fost dovedită prin materialele examinate în cadrul ședințelor judecătorești, verificate și cercetate de instanța de apel, care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului Onilov Sergiu în săvârșirea infracțiunii imputate - privațiunea ilegală de libertate.

Totodată, instanța de apel a reținut ca fiind justificată concluzia instanței de fond pe capătul de învinuire adus în baza art.189 alin.(5) Cod penal, precum că vinovăția inculpatului Onilov Sergiu în comiterea infracțiunii imputate este dovedită pe deplin, în afara oricăror dubii rezonabile, și confirmată prin mijloacele de probă, care sunt consecutive, coroborează între ele, corespund circumstanțelor și materialelor cauzei penale.

Astfel, pe capătul de învinuire în baza art.189 alin.(5) Cod penal, instanța de fond a dat o apreciere obiectivă ansamblului de probe prezentate de acuzatorul de stat și a constatat în mod întemeiat că a fost dovedită comiterea infracțiunii de șantaj de către inculpatul Onilov Sergiu.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Onilov Sergiu, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de faptul că infracțiunile cu fost comise cu intenție, de persoana inculpatului, mai cu seamă faptul că la evidența medicului psihiatru și medicului narcolog nu se află, conform cazierului penal anterior nu a fost judecat (f.d.158 vol. I), are la întreținere doi copii minori, de lipsa circumstanțelor agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Din cele expuse, Colegiul judiciar a considerat oportun de a-i aplica inculpatului Onilov Sergiu pe art.189 alin.(5) Cod penal pedeapsă în formă închisoare pe termen de 11 ani, la limita minimă indicată în Codul penal, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis; și pe art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal - pedeapsă în formă de închisoare pe termen minim de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, a-i stabili inculpatului Onilov Sergiu pedeapsa definitivă 11 ani și 5 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În ce privește acțiunea civilă, instanța de apel, ținând cont de nivelul suferințelor psihice care i-au fost provocate părții vătămate în rezultatul acțiunilor infracționale ale inculpatului, în conformitate cu prevederile art.1423 alin.(1) Cod civil coroborat cu art.219 alin.(4) Cod de procedură penală, a considerat că echivalentul sumei de 10.000 lei va constitui o recompensă echitabilă și rezonabilă a prejudiciului moral suportat, care va compensa suferințele suportate.

În privința corpurilor delictive, în contextul art.162 Cod de procedură penală, instanța de apel a dispus ca corpul delict telefonul mobil „Sony” xxxxx, recunoscut prin ordonanța procurorului din 18.07.2016, păstrat în camera de păstrare a corpurilor delictive din cadrul DGUP IGP, să fie restituit proprietarului Maximov Anatolie.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu *recurs ordinar*, la data de 27 ianuarie 2020, de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de Circumscripție Cahul - Tomița Mihail și la data de 19 februarie 2020 de către partea vătămată Maximov Anatolie.

5.1 În recursul declarat procurorul indicând temeiul art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroare judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

În motivarea solicitării înaintate acuzarea a indicat că, pedeapsa penală stabilită lui Onilov Sergiu Anatolie, prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 26 noiembrie 2019 este prea blândă și nu corespunde principiului individualizării pedepsei penale din următoarele motive.

Instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului Onilov Sergiu nu a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunilor comise - infracțiune gravă și deosebit de gravă (conform clasificării prevăzute de art. 16 Cod penal); de gradul prejudiciabil și pericolul social-sporit al infracțiunilor comise de Onilov Sergiu Anatolie; de comportamentul inculpatului, care s-a ascuns de instanța de judecată și nu a fost prezent nici la una din ședințele instanței de apel; infracțiunile comise atentează atât la relațiile sociale cu privire la libertatea fizică a persoanei, cât și la relațiile sociale cu privire la patrimoniu.

5.2 Partea vătămată, în recursul său, indicând temeiul art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei, în ce privește latura civilă, și în această parte pronunțarea unei noi hotărâri cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului indică recurentul că, instanța de apel a omis că gravitatea suferințelor psihice este dovedită de faptul că a fost sechestrat și amenințat cu moartea și viol, amenințări care, considerând seriozitatea și gravitatea situație, era convins că Onilov Sergiu le va realiza.

La fel, a relatat partea vătămată că, instanța de apel a omis gradul de vinovăție a lui Onilov Sergiu, care avea comportament ce amplifică frica și tensiunea psihică a sa că va fi torturat și omorât. Pentru a părea hotărât că își va realiza amenințările, Onilov Sergiu a încercat de mai multe ori să-l lovească, fiind supus unui tratament degradant, a fost impus sub amenințările cu moartea de a sta în genunchi în fața lui Onilov Tatiana

- soția lui Onilov Sergiu. Din cauza amenințării reale și faptului că a fost privat ilegal de libertate timp de două ore s-a speriat pentru viața sa.

Până în prezent indică recurentul că, are stări de tensiune care îi afectează în continuare starea psihică și viața. Din cauza acțiunilor infracționale la care a fost supus nu se mai simte în siguranță și are o continuă stare de frică pentru viața și sănătatea sa.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

6.1 Cu referire la recursul declarat de către partea vătămată Maximov Anatolie la data de 19 februarie 2020.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Potrivit art. 231 alin. (3) și (5) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. Dacă ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul expiră la sfârșitul primei zile lucrătoare care urmează.

În corespundere cu art.418 alin.(1), 338 alin.(2)-(4), 340 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată.

Sub acest aspect și cu referire la recursul declarat de către partea vătămată Maximov Anatolie la 19 februarie 2020 (pct. 5.2 din decizie), se atestă că, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată partea vătămată a participat la examinarea cauzei în instanța de apel, iar recursul ordinar, potrivit ștampilei a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție pe 19 februarie 2020, adică peste termenul prevăzut de lege, peste aproximativ 4 luni de zile.

Alte informații cu privire la data depunerii recursului respectiv în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursul nominalizat.

Este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală, nu prevede repunerea în termen a recursului, nici o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Concomitent și jurisprudența CEDO menționează despre dezavantajarea unei părți față de alta, în situația în care instanța extinde termenul legal de contestare a unei hotărâri judecătorești definitive, se face atingere principiului securității raporturilor juridice garantat de art.6 CEDO (a vedea Hotărârea Chirea versus Republica Moldova).

Astfel, odată ce recursul ordinar, este declarat peste termen, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

6.2 Cu referire la recursul declarat, la data de 27 ianuarie 2020, de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de Circumscripție Cahul - Tomița Mihail.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursurile sus enunțate împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit recursului declarat Colegiul penal atestă, că autorul critică decizia, *prin prisma pct.6) și pct. 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală*, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Referitor la temeiul de recurs invocat de partea acuzării prin prisma pct. 6) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal reține că acesta nu poate fi reținut or, recursul nu a fost motivat sub acest aspect.

Lecturând textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată, că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate, dispozitivul fiind expus clar și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

Potrivit textului recursurilor se invocă, ca temei de casare a deciziei instanței de apel și prevederile art.427 alin.(1) pct.10) Cod procedură penală.

Colegiul penal în raport cu motivele invocate în recursurile în cauză, care sunt declarative, constată că o astfel de eroare nu și-a găsit confirmarea la examinarea cererii de recurs declarat în acest sens, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate întrucât soluția instanței de apel prin care inculpatul Onilov Sergiu condamnat în baza art. 166 alin.(2) lit. b) Cod penal și art.189 alin.(5) Cod penal, cu aplicarea prevederilor articolelor 6, 7, 61 și 75-77, 84 Cod penal s-a stabilit o pedeapsă echitabilă și în limitele legii penale, este una motivată în baza unei analize complexe a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului Onilov Serghei care la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, este căsătorit, are la întreținere doi copii minori, soția cu grad de dizabilitate, fără antecedente penale, prejudiciul material nu a fost restituit, a comis două infracțiuni una din categoria celor grave și alta din categoria celor deosebit de grave, urmărind și comportamentul inculpatului în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, considerând că corijarea și reeducarea acestora este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani și 5 luni, care este proporțională faptelor comise.

Această concluzie este legală, argumentată, bazată pe cumulul de probe, verificate și apreciate de instanța de apel, iar argumentele recurentului precum că, *pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă și nu corespunde principiului individualizării pedepsei penale* nu pot fi reținute, or, instanța de apel reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei stabilite la art. 75 Cod Penal, din caracterul infracțiunii, care este una gravă și una deosebit de gravă care atentează atât la relațiile sociale cu privire la libertatea fizică a persoanei, cât și la relațiile sociale cu privire la patrimoniu, nu a neglijat aceste circumstanțe și a stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă.

Colegiul penal, în raport cu motivele invocate în recursul declarat, care sunt declarative, constată că solicitarea acuzării privind casarea deciziei în partea stabilirii pedepsei inculpatului este lipsită de temei.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în cererea de recurs, referitor la pedeapsa stabilită inculpatului, a fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra căroră s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010.

Generalizând cele expuse mai sus și constatând, că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului Onilov Sergiu de către instanța de recurs nu este identificată vreo eroare gravă de drept, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate prin prisma temeiurilor de casare invocate și prevăzute de pct. 6), 10) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală și prin urmare, se impune inadmisibilitatea recursurilor declarat de către procuror ca fiind vădit neîntemeiat și al părții vătămate, ca fiind declarat peste termen.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 2) 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 26 noiembrie 2019, în cauza penală privind-l pe ***Onilov Sergiu xxxxx***:

- al acuzatorului de stat, procuror în Procuratura de Circumscripție Cahul - Tomița Mihail, ca fiind vădit neîntemeiat;

- al părții vătămate Maximov Anatolie, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată integral la **02 iulie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie